

Universitätsbibliothek Paderborn

Homiliæ Qvadragesimales Reverendissimi D.ni P. F. Hieronymi Baptistæ De Lanvza Venerabilis memoriæ Episcopi Barbastrensis & Albarrazini, Ord. FF. Prædicatorum

Ex Hispanico idiomate in latinum perfectè fideliterq[ue] iuxta posteriorem omnium, nouamq[ue] editionem translatae, & ab innumeris cùm S. Scripturæ, tùm SS. Patrum typographicis erroribus emendatæ ... cum triplici Indice ...

Lanuza, Jerónimo Bautista de

Antverpiæ, 1649

§. 4. Sentite vt proprios, quos Christus perpeßus est, dolores pro peccatis vestris, & ita colligetis vt ilitatem ex Paßionis Christi meditatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53092](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53092)

factu concessioneque tibi, quasi tu solus fuisses: ita quod factum sit pro omnibus, non admitte, et illi non ita gratus sis, quasi tu solus fuisses: tanti beneficii debitor. Unde tam stricta sanguinis Christi, & eorum quae pro hominibus fecit, a te ratio postulabitur, ac si pro te solo facta fuissent. Aperi sunt libri (sic D. Ioannes) *Et alius liber apertus est, qui est liber vitae.* **Ap. 10. 12** *Et ex illo omnium eorum librorum acta scriptaque iudicarentur.* An ergo eadem rationum partes ab uno atque ab alijs exigentur? Prodeat Christus in die iudicii librum vitae, mysteria scilicet vitae suae, mortis ac Passionis. Hic diuinus liber, in quo exaratum est quicquid Deus pro hominibus fecit, ille est qui aperietur: & pariter libri nostrarum conscientiarum aperientur, ut ex illo singuli libri iudicentur. Quid ergo: numquid a me postulantur est omne illud quod hoc in libro scriptum legitur? Vtique, & quidem eodem modo ac si pro te solo fuisset conscriptum: quia tu solus illi ea sem debet obligatione respondere, quasi alius non esset, qui pro tanto illi gratus teneretur seruire beneficio. Et debita gratitudinis, quae in hoc libro conscientiae tuae desiderabuntur non soluta, per ipsum condemnabuntur, ac si tu pro omnibus defuisses, & omnes pro te. Quam stricta, dico cum D. Bern. nos manet obligatio, quod Deus nos de nihilo creauerit, illi debemus quicquid sumus, potestque de nobis pro beneplacito suo disponere, nec tamen licet illi replicare. *Sicut non potest signatum dicere: Cur me fecisti sic?* Cum igitur per redemptionis beneficium nos repararit, resecerit, ac redemerit, *Ut qui viuunt hanc non sibi viuunt: & haec omnia maximi pretij pendio: Empii estis pretio magno: quantum erit hoc debitum, quo debetores illi constringimur?* Deinde si consideremus Domine, modum quo nos refecisti tam molesto tuae maiestati, nobis autem adeo honorabili & proficuo. Et sicut Deus his omnibus modis se totum pro me tradidit, ego similiter pro ipso tradere me teneor idque modis omnibus illi si licitissimum. Haec omnia nobis exponunt beneficij magnitudinem, quo Deus nos in Passione, mortisque filij sui cumulauit, & obligationem eius iudicant, cui nos alligauit, ut diuinae suae seruamus perpetuo grati maiestati.

1. Co. 5. 7
1. Co. 6. 10

§. 4. *Sentite ut proprijs, quo: Christus perpassus est, dolores pro peccatoribus: ita colligetur utilitatem ex Passione Christi meditatione.*

Hactenus portentum illud attendimus retrogressus solis Christi usque ad ultimam Passionis illius mortisque in cruce iudicium. Iustum est ut ad eius inquisitionem ad illum recurramus, cumque rogemus, ut nos doceat illud median di scripturis Regis Ezechiae ad conspectum patienti illius retrogressus solis usque ad ultimam lineam, Regis Babiloniae: Legi ad illum recurrerunt, qui post hoc illud interpretari. *Reges Babiloniae miserunt ad eum legatos, ut interrogarent de portento sibi magno, quoque ad tantam Christum retrogradationem in passione sua, qui melius nos modum doceat illam meditando, praeter Apollolium Paulum, neminem inuenio. Modus autem quem praescripsit ut nobis utilitatem, hic est, ut dolores, Passionem, mortemque Christi in nobis ipsis statuamus ut illos sentiamus, modisque meditemur. q. d. Passio Christi eo modo consideranda est, ac si quisque ille esset, qui patitur. *Hoc sentite in vobis quod est in Christo Iesu.* Non sentimus nisi ea quae patimur cruciatas illos in nobis statuamus ut illos sentiamus & illos sentiamus. Quando Rex Alexander Ionatham misit, ut eum ad suam traheret amicitiam, sibi que deuincere precepit, ut omnia Alexandri sic estimaret quasi sibi propria: lex etenim haec est amicitiae, eoque sine proprio misit illi vestimentum in haec verba. Ad amicitiam nostram se iungamur, & hanc purpuream vestem, & amictum coronam tibi quasi signum & pignus amicitiae mittimus, ut amicus voceris Regis, & quae nostra sunt, sentias nobiscum. Ad placet vobis, fratres mei, Dei consuequi amicitiam in consideratione Passionis & mortis filij sui. Ad hoc vellem Christi vobis afflammite, dolorum eius, laborum, vuluerum, mortis & tormentorum. Haec est vestis Christi purpurea: nam de illa locutus Ihas sic interrogat: *Quare rubrum est vestimentum tuum?* Et illi dicit passionis eius agens mysteria, & illam nominat vestimentum rubrum, iudicamentum*

sanguinem, ut quæ nostra sunt, sentiamus.
 Requiritur necessitudo ut sentias tanquam
 proprio dolore & cruciatu quos ipse per-
 tuit: consideres illos ut tuos: hoc etenim mo-
 do vellem induere Christi, monente nos ad
 hoc Apollolo: *Induimini Dominum Iesum*
Christum: q. d. In te ipso sentias eius penas,
hac enim methodo Dei tibi conciliabis ami-
ciam. Qualiter hoc senties, si pro seruo tuo,
in nullius culpæ reus in vincula conijcereris,
flagellis cautereris, & crucifigereris? Et quid
tui grati famulus ille, qui hoc videret facere
tu? grati à famulus ille, qui hoc videret facere
tu? grati à famulus ille, qui hoc videret facere
tu? grati à famulus ille, qui hoc videret facere
 Hoc est quod adeo moleste Iob ferebat in
 amicus suis, de talibus expostulans calamitati-
 bus, quales erant illæ quibus oppressus exa-
 minabatur: illi vero vitium iustum arguebant
 ut impatientem & querulosum. Mille profe-
 rebant illi aliorum historias, qui grauiora
 passi fuerant, multasque congeriebant ratio-
 nes, quibus innoxium durtius increpabant se
 contristantem. Excaudit in illos Iob & ait:
Nonquid habebitis finem verba ventosa? An
ego nunquam tanta fuisse iactantia, qua
res nullas ducitis ut prudentes iactatis &
supercites in iis quæ loquimini, quod vique
eadem aediam verba vestra, quæ nihil nisi
ventum spirant, nec meas sentit aduersita-
tes? Fateram & ego similia vestri loqui: atque
quoniam esset anima vestra pro anima mea conso-
lauer & ego vos sermionibus, & mouerem caput
meum super vos, toleraretis vos ore meo, & mou-
erem labia mea, quasi parens vobis. Si vos ipsi
pateremini, & ego vobis ad essem consolator,
videberis vtrum plura vobis dicerem quam
ipsi dicitis, & vtrum vobis exempla propo-
neram coram qui tribulationibus anguntur
non cuiuslibet tolerandis, variisque in medium
adferrem rationes, quæ leues vestras redde-
rent & tolerandas, loquimini ut simi ac-
cepta, verba tantum ventosa: non enim gra-
uiorem vobis mea poena poenam inferi,

quam de illa discedere, nec tamen illam sen-
 tiatis, ut ego perfero; sentite illas quasi pro-
 prias, & vos in medio poenatum esse conside-
 rate, & mihi credite, alio longè modo loque-
 mini. Et hæc erat illa querimonia quæ Iob
 contra amicos suos expostulabat aduersitati-
 bus atrox acerbioribus, quod illas attende-
 rent ut alienas & maiori loquerentur liber-
 tate, reprehendentes illum, quod tantopere
 dolens ingemiseret; qui quotidie has illi
 exacerabant, & ventosa verba loquebantur,
 cum nec vnus eorum calamitates eius in seip-
 so pateretur.
 Sic plures inuenias qui de Christi crucia-
 tibus eulque passione discerunt eleganter
 Teipsum eius loco subtere, & in teipso
 senti, quod ipse sentit atque eo modo de
 Christi passione ut par est proloqueris. Nec
 quid magnum effeceris si eius te loco sub-
 stituas & quod in ea peractum est, ipse
 patiaris: quanloquidem ipse ut illud patere-
 tur tuo se libenter loco staret: & cum
 Dominus esset, nulli culpæ obnoxius, poenas
 in se suscepit serui, eiusque condignas scele-
 ribus. *Qui cum in forma Dei esset. & formam*
serui accipiens, quasi ipse reus esset & peccator,
omnium nostrum, qui tales eramus, sustinuit
penas. Te ipsam eius loco subroga: & confi-
dera quod iustus sit, & tuæ salutis gratiã pa-
tiatur, cum nihil ipse deliquerit. si tu Rex
esses, & pro salute vitæque serui, eius te pallio
vestires atque permitteres, ut omnibus te
punirent cruciatibus talis serui rebellionem
debitis: imò grauioribus quam ille mereretur
 atque in eis nec os aperiret, quomodo patiens
 hoc tolerares, si pateretur illum tibi contu-
 macem? Igitur attende quam grauius etiam
 Deus rebellionem sentias, in sceleribus illis
 quibus diuinam eius pronocas maiestatem:
 postquam intellexisti quod cum Dominus,
 esset verusque Deus, homo fieri voluerit,
 locum tenere serui, tantum ut tui gratiã qui
 seruus eras, poenas sustineret sceleribus tuis
 culpisque correspondentes: Eia igitur illas
 attende ut proprias, quas Christus patitur
 eiusque in te dolores experire. *Hoc sentie in*
vobis quod & in Christo Iesu hoc etenim modo
 considerata & appensa Christi passio mari-
 mum tibi adferet emolumentum
 Præceptum Domini legimus in Deuterono-
 mio, ut si quando cadaver hominis in via re-
 periretur

III.
 In nobis
 sentie-
 quod fuit
 in Chri-
 sto.

IV.

UNIVERSITÄTS-
 BIBLIOTHEK
 PADERBORN

perirent diligentem facerent inquisitionem
 ut homicidij reum indagarent, & non inue-
 nientes, ad populum mortentur magis vicini-
 um, qui doloris signa super defunctum edet-
 ret singularia. *Quando inuentum fuerit in via*
hominis cadaver cecidi, & ignorabitur cuius esse
metentur à loco cadaveru singularum per circum-
tum spatia civitatum, & quam viciniorum ceteris
esse persequerint, &c. In hac mundi via cadaver
 hodie reperimus hominis occisi, Christi sci-
 licet Domini nostri. *De torrente in via liber*
 scilicet in monte Calvarie cernimus illum
 crucifixum, nec homicidij reus invenitur, Fi-
 latus accusatus respondet: non ego Christum
 occidi: *Innocens ego sum à sanguine iusti huius.*
 Atque ad eius confirmationem quod in hac
 eius morte nullum habet ipse culpam, natus
 suas luas coram tota lauit synagoga Iudaeo-
 rum, Iudaei se subtrahunt ad latus & Praefidi
 respondunt: *Nobis non licet interficere quem-*
quam. Nos illum non occidimus: est etenim
 hoc nobis illicitum. Herodes in ius vocatus
 se expugnat, quod illum ad Pilatum remiserit
 nihil dignum morte ei inferendo. Iudam au-
 dio protulisse, ego protulatus sum eum
 iustum esse, nec volui eius mihi mortem im-
 putari, idcirco & pecunias facti penitens re-
 tuli, quas ex iusti sanguinis iniusta venditio-
 ne receperam. *Dial olus ait, non illum ego in-*
terfeci: etenim debitam feci diligentiam per-
vicem Pilati, ut pudent marito suaderet,
et virum hunc vitose innoxium sanctumque
absolveret. Tandem nullus culpandus de
 Christi morte quis invenitur, videmus tamen
 Christum in cruce mortuum & occisum, Legis
 igitur decretum obstruetur, & à cruce sin qua
 illum cernimus metiamur ad eorum vicinios
 que, quisnam sit illi vicinior. O peccator
 quam illi vicinus es, quam tibi proxima illae
 spinæ, quas sacro eius capiti cernis in frons
 superbiae tuae, quandoquidem ad illius po-
 nam tempora eius divina penetrarint, Quam
 propè illae manus avaritiae tuae, quandoqui-
 dem propter illas clavis censuræ fuerint &
 tecebrae manus Salvatoris! quam proximi
 sunt illi pedes, tuis gressibus irordinatis
 pedumque tuorum velocitati quæ ad gravem
 Dei festinant offensam: cum pro illis harpa-
 ginibus in cruce desigatur? quam vicinum
 corpus illud sanctissimum in, tot flagris con-
 sum, tot vulneribus laetum ex superfluis &

excessibus delicijs quibus illud totum eximii
 delicatule quandoquidem et pro tua volentia
 nobis Christus satisfaciatur, tot vulneribus pla-
 gisque luas, quot in cruce perpendis ignominia
 Non hoc tuum fugiat considerationem,
 quod in tuaque peccata, ea sint quæ Deum
 nostrum in cruce confixerunt: quatenus
 ex hoc eius dolores sentias quasi proprios, &
 illos in te ipso studeas persolvere, sicut
 exemplum Apostoli qui sibi ipsi Christi mortem
 adscribebat, dicendo: *Tradidisti semetipsum*
pro me. Inquiris pro quo mortuus sit Christus?
 Hoc scias me huic morti ceteris esse vicinior:
 tem: quia mei causâ illum toleravit: quia pro-
 mus ego sui peccatorem & omnium negotio-
 sumus, & venit Christus in mundum, & nec
 tuus est in illo ut peccatores iustificaret.
 Christus Iesus venit in hunc mundum pro peccatis
 saluos facere, quorum primus ego sum. Eodem
 modo tibi considerandum est, ut ipsum esse
 pro quo Christus mortuus est, quodque tan-
 quam morti huius ad eò vicinus, sentire do-
 beas ut proprios dolores illos, quos in illa
 Dominus hic pertulit pro te particulatim.

§. 5. *Vi Passiois illius meditationi assuetus,*
posuit in illa Dominus sub acerbitate eius
& doloribus dulces salutes vestrae reme-
dium: materia haec ea est, in qua mal-
itum potest noster proficere intellectu, &
voluntas allecari.

Porro durum videtur contemplari Christum
 Dominum nostrum mortem perpeti ad
 inhumanam & Passionem adeo acerbam ple-
 namque subire doloribus. Quæ namque est
 nentio nomini Passiois cum nomine Iesus
 Passio nomen est immanitatis, Iesus nomen
 est suavitatis. Passio mortem praefert, & Iesus
 vitam. Passio suam minatur, Iesus salutem
 repromittit. Passio quæ sonat amaritudinem,
 & Iesus quod resonat dulcedinem. Quæ
 hæc coniunctio ut rara, ita singularis? My-
 sterium involuit eminentissimum: non enim
 sine causa mater Ecclesia voluit hæc alijs
 diebus facere coniunctionem in titulo quæ
 præfigit Evangelis, in quo referunt Euan-
 gelistæ hæc Christi Passionem: *Passio Domini*
nostri Iesu Christi. Et quantum coniunctio
 pellit ut cognoscamus in hac S. Passiois

VI.
 Peccator
 est maxi-
 me vicini-
 us
 Christi
 passiois.